

Αξιότιμοι Κύριοι, Συντάκτες και εκδότες, καλημέρα σε όλους και ολούθε.

Οι νέοι για πάντα μοιάζουν με καταιγίδα. Είναι ορμητικοί και θαρραλέοι. Είναι γενναίοι και ριψοκίνδυνοι. Όποια κι αν είναι τα ιδανικά τους ξέρον να τα υπερασπίζονται. Θέτουν στόχους, μόνο και μόνο για να παλεύουν. Δεν τους ενδιαφέρουν κάποιες αποτυχίες. Ξαναδοκιμάζουν με πείσμα γιατί η επιτυχία είναι ο τελικός σκοπός τους (causa finalis).

Δύσκολη βέβαια η νεότητα. Σκληρή στις επιδιώξεις της. Φλογερή αλλά ανυπόμονη στους αγώνες της. Δύσκολα δαμάζεται γιατί “χαλεπόν η νεότης, ό τι ευρύπιστον, ευεξαπάτητον, ευόλισθον” καθώς λέγει ο ιερός Χρυσόστομος. Δύσκολα δέχεται συμβουλές, αλλά όταν ελεύθερα δεχθεί αυτό που προτιμάει και την εμπνέει, τότε στο δρόμο της τίποτε δεν τη σκιάζει.

Οι νέοι εύκολα και γρήγορα παρασύρονται στο κακό ενώ δύσκολα κατορθώνουν την αρετή. Με χίλια κακά είναι αιχμάλωτοι και με σκλαβόχοινα δεμένοι. Οι νέοι μας ζούνε και αναπνέουν την πιο μολυσμένη ηθική δυσσομία. Βιώνουν τον πιο επαίσχυντο Διονυσιακό οίστρο του πανσεξουαλισμού με της ηδονής το αέναο και ακόρεστο κνηνητό. Τα ήθη έχουν παραλύσει. Η αιδώς - η υπέροχη τούτη αρετή - σπανίζει. Η γυμνότητα προβάλλεται με όλες τις αποκρουστικές μορφές. Ο μηδενισμός και ο αμοραλισμός με τη διαφθορά και τα ναρκωτικά χρωματίζουν γκριζα την κοινωνική ατμόσφαιρα. Είναι κι άλλα πολλά!

Η τοξίνωση της ψυχής με τ'αφιόνι του αθεϊσμού δημιουργεί για πάντα πράξεις παράλογες, ακατανόητες, απάνθρωπες, βέβηλες, αντιπνευματικές, φρικτές. Αγνωσία και άρνηση του Θεού είναι τα στοιχεία της ταυτό-

τητας του σύγχρονου ανθρώπου της αποστασίας που παραδίδει μαθήματα στα σημερινά παιδιά! Γι'αυτό και οι νέοι δυστυχώς γίνονται “λεία αλητών της λογικής” έλεγε ο Ραούλ Φολλερώ. Οι νέοι ωστόσο θα πρέπει να κάνουν

απογοητεύσει. Η κακία δίχως όρια. Η ανομία και παρανομία πολυμέτρη. Η αγνότητα σπάνιο είδος. Η ταπεινώση άγνωστη. Η χριστιανική πίστη περιφρονημένη. Ο Χριστός, η Παναγία... χυδαιότητα και ασεβέστατα υβρισμέ-

ΜΕ ΣΚΛΑΒΟΣΧΟΙΝΑ ΔΕΜΕΝΟΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ...

ειρηνική επανάσταση, να γίνουν αντιστασιαστές του Διαβόλου που πασχίζει να επιβάλλει την εξουσία του με τα θανατηφόρα πλοκάμια της νέας τάξεως. Δεν είναι ωραιότερο θέαμα από τούτο.

Οι νέοι που έχουν για σύνθημά τους: “ΠΟΤΕ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΕΩΣ”. Ποτέ προδότης των ωραίων και μεγάλων ιδανικών. Ποτέ δειλός στον αγώνα. Ποτέ φυγόστρατος απ'τη μάχη. Το ξέρεις πως είναι δύσκολα τα εφηβικά χρόνια. Πολύ δύσκολα. Κάποτε σκέπτεσαι ότι “ουκ έστι φίλος ασφαλής, ουκ αδελφός βέβαιος”, όπως λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος. Ρίχνεις ένα βλέμμα γύρω σου και

νοι. Η οικογένεια διαλυμένη και χωρισμένη. Η τηλεόραση, σχολείο του εγκλήματος και διαστροφής. Το τραγούδι και εκείνο άσεμνο και ακατάλληλο... Και ο μεγάλος κίνδυνος: Ο συμβιβασμός και ο συσχηματισμός. “Κάθε απόπειρα να συμβιβαστούμε το πνευματικό με το σαρκικό είναι ύβρις στο Άγιο Πνεύμα και ισοδυναμεί με το να βάλουμε μαζί με τους συμπατριώτες μας μέσα στο φρούριο κάποιον εχθρό που καμουφλάρεται σαν φίλος και που αποδεικνύεται έτοιμος να προδώσει το φρούριο”. Οι δειλοί δεν έχουν θέση στο Χριστιανισμό. “Ου γαρ έδωκεν ημίν ο Θεός πνεύμα δειλίας αλλά δυνάμειος” (Β' Τιμ. Α-7).

Για να νικήσεις μάχας πρέπει να είσαι ήρωας. Και ήρωες φτιάχνει μονάχα η πίστη ο Χριστός. Κάτι έχει να πει η απέραντη και αμέτρητη στρατιά μαρτύρων. Όλοι τους με τιμή έφεραν το όνομα “Χριστιανισμός”, Α. Διάκος, Θ. Κολοκοτρώνης, Μ. Μπότσαρης, Γ. Καραϊσκάκης, Γεώργιος Δικαίος Φλέσσας ή Παπαφλέσσας, Κ. Τζαβέλας κ.π.α. και που δεν υπάρχει “μείζον τούτο ή κάλλιον”. Το όνομα “χριστιανός” ξεπερνά όλους τους επίγειους τίτλους και όλες τις επίσημες τιμητικές προσφωνήσεις. Είναι το πιο υπέροχο βασιλικό παράσημο γιατί εκπροσωπεί τον Βασιλέα των Βασιλέων, Ιησού Χριστό.

Οι νέοι με τη δυναμικότητα που τους χαρακτηρίζει πρέπει να ξεπεράσουν τον “κόσμου” της νέας τάξεως θέλγητρα και να δώσουν την καρδιά τους στο Χριστό τότε θα απολαύσουν κάθε είδους μεγαλείο. Θα γίνουν τότε ηρωικοί σηματοφόροι σ'ένα κόσμο βυθισμένο στην ανεντιμότητα και τη διαφθορά. Θα γίνουν το “άλας της γης”. Κάθε νέος λοιπόν ακοίμητος φρουρός στις επάλξεις και “πιστός αχρithάντου”. Ποτέ αιχμάλωτοι της νέας τάξεως...

Με εκτίμηση και σεβασμό για την φιλοξενία Καλλίδης Θωμάς

Ο Άχος της Ελπίδας

Γοργός και φτεροπόδαρος ο χρόνος ταξιδεύει το τώρα γίνεται βαρύ, το αύριο είναι θαμπό. Η ελπίδα ευρικνώνεται, το γυρισμό γυρεύει έρημη η σκέψη βαδίζει με δίχως τελειωμό.

Νέες ελπίδες και παλιές βαδίζουν χέρι-χέρι τα σύννεφα πλασιώνουνε, κλίμα βαρύ πλακώνει πολλά πουλιά βαδίζουνε μόνα τους δίχως ταίρι ανακατεύεται η ζωή, η αλήθεια ξεγυμνώνει.

Πολλοί ρωτούν μ' απάντηση κανείς δεν παίρνει βαρύ σκοτάδι παγωνιά, πουλάκι τραγουδάει ο ουρανός ξεχύθηκε, μύρα και ρόδα ραίνει πολλά ερωτηματικά το πλήθος αγροκάει.

Σκιές αΐλες θαμπές πετάνε στον αγέρα ανάμεσα τους ένα φως, λίγη ελπίδα μόνο όνειρα ξεμακρύνονται στο απέραντο το πέρα λίγα τραγούδια ακούγονται, δίχως παλμό και τόνο.

Και τα φτερά που σήκωσαν λιγάκι το κεφάλι τραγούδια που γεννήθηκαν στο χρόνο την πορεία σκύβουν δειλά, ζητούν ελπίδες πάλι οι σκέψεις πέφτουνε βαριές απο τ' αύριο τη μανία.

Σταύρος Νικολαρέας

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.
2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιεύεται ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.
3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον “Κόσμο”. Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον “Κόσμο”.
4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.